

بسم الله الرحمن الرحيم

دموکراسی چیزی جز سیاست‌های خبیث و احمقانه حمل نمی‌کند؛ درحالی‌که مردم پیوسته در رنج به سر می‌برند!

(ترجمه)

خبر:

در روز چهارشنبه ۵ سپتامبر ۲۰۱۸م، ده‌هزار مظاهره‌کننده معترض به رهبری مهیندا راجاپاکسا رئیس‌جمهور پیشین سریلانکا به منظور این که از حکومت بخواهند که میزان اتهام‌اش به فساد، حراج سرمایه‌های ملی به کشورهای خارجی و بحران اقتصادی وارد بر مردم؛ از جمله: افزایش تحمیلی مالیات را پایین آورد، در پایتخت این کشور گرد آمدند. حکومت سریزینا، رئیس‌جمهور فعلی این کشور، در انتخابات ۲۰۱۵م بر حزب آزادی سریلانکا راجاپاکسا پیروز شد و آن زمان فرصت مناسبی برای شروع تازه در کشور و راهی برای تأمین حکومت خوب و رشد اقتصاد تلقی می‌شد؛ هرچند معترضان ادعاء می‌کنند که او در انجام وعده‌هایش ناکام بوده‌است. سقوط راجاپاکسا از قدرت برعلاوه سوءاستفاده‌های گوناگون از حقوق بشر، تحریک بخش‌های از جامعه، هم‌چنان به بعضی اتهامات علیه فامیل و اعضای حزب‌اش، از جمله اشخاص پولشوی و اختلاس‌کننده‌گان دارایی‌های دولت نیز وابسته بود. هم‌چنان حکومت‌اش در طی ۳ سال قبضه قدرت، با گرفتن قرض‌های خارجی به مبلغ ۱۴ میلیارد دلار امریکایی، میزان بزرگی از قرضه‌های خارجی را ترتیب داده‌است. با وجود همه این‌ها، او در اوایل امسال کوشید تا فرصت کامیابی برای یک پیروزی درحال شکست را ترتیب دهد.

تبصره:

دیدگاه سیاسی سربلانکا شامل کشمکش (گرفتن و رهاکردن) های قدرت بین احزاب سیاسی و رهبران است، در حالی که مشکلات اقتصادی و اجتماعی مردم و خدمات عمومی این دولت فقیر بدون تغییر باقی می ماند و یا هم بدتر می شود. این حقیقت دولت های دموکراتیک را در سراسر جهان نشان می دهد. این بازتابی از سیاست های "دروازه چرخان" یا "الاکلنگ" و یا همان دغل کاری نظام های دموکراتیک است؛ قسمی که یک حزب یا حاکم با رأی مردم و وعده های متعالی به بهتر کردن زندگی مردم با اکثریت آراء به قدرت می رسد و این را تنها به این دلیل انجام می دهد که رأی بگیرد یا به دلیل ناکامی در عملی ساختن وعده هایش و یا به دلیل اتهام به فساد، که حداقل چند سال بعد برکنار شود. این یک چرخه در حال دوران است که چیزی را جز خواب ها و امیدهای ناراحت کننده برای مردم به ارمغان نمی آورد. این به دلیل بی اعتنایی همان حزب سیاسی است که تحت نظام دموکراسی قدرت را در دست می گیرد و هیچ طرح سالم برای تغییر و چگونگی حل مشکلات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی کشور در برابرش وجود ندارد.

متقابلاً آن ها قوانین اقتصادی و اجتماعی ناقص سرمایه داری، کمونیستی و سیاست های دولت های پشین غرب و شرق را اقتباس کرده اند که خودشان را نیز ناکام کرده است. این کار به ایجاد کتله فقیر و بی کار، نابرابری کلی در سرمایه و بی عدالتی اجتماعی منجر می شود. تحت این نظام بشری، انتخاب رهبران جدید یا رهبران دوره های گذشته همانند تنظیم دوباره چوکی های روی تایتانیک است، در حالی که کشتی غرق می شود. نظام سیاسی که چیزی جز خدعه سیاسی سوگندهای شکسته ارائه نمی کند، ناکام در تطبیق آن ها و با روش آزمون و خطا برای اداره امور مردم نمی تواند آینده خوبی برای هیچ ملتی بسازد. در حقیقت دموکراسی یک بازی است که در آن رقیبان سرمایه و قدرت بر سر آرزوهای مردم بازی می کنند، از اشتیاق شان به خوبی استفاده و تقسیم سوخت بین گروه ها و سکتورهای جامعه برای بردن انتخابات می کنند، در حالی که رنج و بحران مالی شهروندان معمولی ادامه دارد. به عنوان یک امت مسلمان، چون ما در سراسر جهان شیطنت های سیاسی دولت های مردم سالار را بخاطر قوانین و نظام های ساخته شده توسط ذهن های ضعیف، ناقص، متعصب و محدود بشر شاهد هستیم، مطمئناً باید درک کنیم که این نظامی است که هرگز کوه مشکلات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی را که امروزه سرزمین های اسلامی را می رنجاند بدون اعتنا به هرآنچه احزاب سیاسی از قدرت بدست آورده اند- حل کرده نمی تواند. در حقیقت الله سبحانه و تعالی می فرماید:

﴿وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ﴾

[مؤمنون: ۷۱]

ترجمه: و اگر حق از هوس های آن ها پیروی کند، آسمان ها و زمین و همه کسانی که در آن ها هستند، تباه می شود؛ ولی ما به آن ها قرآنی داده ایم که برای شان مایه تذکر است، اما آنان از (آنچه مایه یادآوری شان است) روی گردانند.

در مقابل، مشکلات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی را نظام الله علیم، خبیر و حکیم سبحانه و تعالی (بازگشت خلافت بر منهج نبوت)؛ نظامی که آینده روشنی را که به تمام جهان اسلام آرزو داریم، حل می کند. میراث این نظام در تأسیس یک دولت برای همه گان ثابت است و دولت اش به چنان شکوفایی اقتصادی رسید که نه تنها عده ای را ثروت مند کرد، بلکه همه از منابع سرزمین هایش نفع می بردند، با سرمایه به صورت مناسب و مطمئن ضروریات اولیه مردم را رفع می کرد و مردم را در بلند بردن معیارهای اقتصادی

زنده‌گی‌شان مختار می‌گذاشت. در واقع، در قرن هشتم میلادی، در زمان خلیفه عمر بن عبدالعزیز چنان ثروت فراوانی در خزانه بیت‌المال جمع شد که حتی والی‌اش در عراق از سرمایه‌های دولت برای تادیهٔ قرض‌ها و پرداخت‌های مردم و دادن سرمایه به آنانی که برای ازدواج به پول نیاز داشتند، استفاده می‌کرد، ولی هنوز هم ثروت بسیاری باقی مانده بود. بنابراین، خلیفه به والی‌اش گفت به دنبال کسانی برود که در دادن خراج مقروض اند و هر قدر ضرورت دارند، برای‌شان قرض بدهد تا به کشت زمین‌های‌شان کمک کند. در حقیقت، او ازین نیز پیش‌تر رفت و دستور داد که از سرمایه‌های دولت دانه بخرند و بر سر کوه‌ها بپاشند تا این‌که حتی پرنده‌گان نیز در سرزمین‌های اسلامی گرسنه نمانند.

تمام این‌ها به دلیل اساسات، قوانین و سیاست‌های اقتصادی و سیاسی حاکمیت اسلام است که از علم نامحدود، کامل و بی‌نقص الله سبحانه و تعالی منشأ گرفته است؛ مانند: ممنوعیت سود، احتکار، انحصار سرمایه، خصوصی‌سازی منابع عامه، تطبیق نظام مالیات پایین و فرضیت پرداخت، جمع‌آوری و توزیع درست زکات. در واقع تنها او سبحانه و تعالی می‌تواند بهترین مدل حکومت‌داری را با تأمین عدالت، ایجاد رفاه و حذف بحران مالی بر بشریت تعیین کند.

داکتر نسرین نواز

رئیس بخش زنان دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

۳ محرم ۱۴۴۰ هـ.ق

۱۲ سپتمبر ۲۰۱۸ م